

थावृत्तिं कृत्वा नोविं विस्रंस्य नमो व इति प्रतिमन्त्रं षडञ्जलीन्कुर्यात् तत्र मन्त्र-
विभागः नमो वः पितरो रसायेत्येकः शोषायेति द्वितीयः जीवायेति
तृतीयः स्वधायाऽइत्यन्तश्चतुर्थः घोरायेति पञ्चमः नमो वः पितरो मन्यवे
नमो वः पितरः पितरो नमो व इत्येवमन्त्रः षष्ठः ततो गृह्णान्नः पितर इति
देष्मेत्यन्तं जपति जीवपितृकस्य महापितृयज्ञे पितुः पित्रादिभ्य एव पिण्डदानं
भवति उद्वाहे पुत्रजनने पित्र्येष्ट्यां सौमिके मन्त्रे येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो
दद्यात्सदा सुत इति स्मृतेः । ततः सर्वे सव्यं कुर्वन्ति ततो यदि ब्रह्मयज्ञमानौ
रुविःप्रचारकाले पुरस्तादागत्योपविष्टौ भवतस्तदेदानीमुत्थाय वेदिं दक्षिणेन
गत्वा पश्चात्प्राङ्मुखोऽपविशतः नो चेत् तत्र स्थिताविव अग्नीत्पश्चिमपार्श्वाद्-
क्षिणेनागत्य पूर्वपार्श्वे तिष्ठति तत उल्मुके समस्य समिधमादाय ब्रह्मन्प्रस्था-
स्यामीत्याहुः बर्हिर्वर्जितौ द्वावनुयाजौ देवान्यजेति प्रैषः धारानुयाजहोमः
ततः सुचौ स्वस्थाने सादयति । ततः सर्वेऽपसव्यं कृत्वा समाप्तिपर्यन्तं कर्म कुर्व-
न्ति व्यूहने पितृणां सोमवतां पितृणां बर्हिषदां पितृणामग्निघ्रात्तानामु-
ज्जितिम् पितरः सोमवन्तः पितरो बर्हिषदः पितरोऽग्निघ्रात्तास्तमपनुदन्विति
विशेषः पक्षे सोमस्य पितृमतः सोमः पितृमानिति सोमवतः स्थाने जुहू-
मभ्युक्ष्य तया परिध्यञ्जनम् आलभ्याश्राव्य सूक्तवाकप्रैषः न प्रस्तरग्रहणम्
सूक्तवाकालेऽग्नीदनुप्रहरेत्याहुः अर्धयुः किमपि नानुप्रहरति प्रस्तरतृणादिकम्
तूष्णीमात्मात्मलम्भः उदकालम्भः ततः संवदस्वेत्यादि शम्योर्ब्रूहीत्यन्तम् परि-
धिप्रहरणकाले परिधीनामुपस्पर्शनं तूष्णीमेव न प्रहरणम् ततः संस्त्रवाहुतिः
धुरि निधानम् वेद्यालम्भः पिष्टलेपहोमपक्षे तद्धोमः आज्यहोमपक्षे त्वभाव
एव होतुर्वेदविमोकः आ वेदेः स्तरणम् न समिष्टयजुर्होमः बर्हिषः
तूष्णीं परिधीनां चाग्नौ प्रक्षेपः प्रणीताविमोकः राक्षसभागः पक्षे भागावे-
क्षणम् व्रतविसर्गः रुविरुहिष्ठानां ध्रौवस्य चाग्नौ प्रक्षेपः उदके वा
प्राशनं वा ततः सर्वेषां सव्यकरणमुदकोपस्पर्शनं च ॥ इति महापितृ-
यज्ञः ॥ ॥ १ ॥

इति पञ्चमस्य नवमो कण्डिका ॥ ॥